

DEPOT LEGAL
• INDOCHINE •
N° 28043

LÊ-VINH-TUY

DÚ'A BÉ BỎ RỒI

KỊCH MÚA RỒI

150 Indochine
Piece 914

Số 28

SÁCH HOA-XUAN
CỦA TUỔI TRẺ

6 Xu

LỜI NÓI ĐẦU

Các bạn,

Một trò chơi rất linh động, rất thú-vị, bọn trẻ chúng ta đã bỏ quên mất từ lâu : **Trò múa rối !** ngày xưa ta vẫn có.

Hoa-Xuân số này hiến các bạn ba tấm kịch dân dị, trên sân khấu lúc nào cũng chỉ có hai vai, để với mười ngón tay khéo léo, một cái lưỡi bẻo lẻo các bạn có thể làm hoạt động cả một buổi hội họp đông người.

Bài trí không có gì khó khăn, một tấm màn, những mụn vải khâu thành áo, đầu người bằng củ khoai hay củ cải, muốn để lâu làm bằng dút (đay).

Cách chỉ dẫn có sơ sài, ý muốn để tự các bạn đem tài sáng kiến làm cái **rạp hát tí hon** của chúng ta cũng từng bừng lộng lẫy không kém gì những sân khấu của người lớn.

H. X.

Nhận kỹ — Muốn biết rõ cách xếp đặt, mua cuốn *Hướng-Dạo Thăng-Tiến* số 12 (1938) viết thư về cho tòa báo 14 phố Blockhaus Nord Hanoi.

Thằng bé bỏ rơi

DEPOT LEGAL
INDOCHINE

N° 26043

Ra đây kia chôn găm đi

Cái Tý

Cái Teo

CÁC VAI :

Bà cả Thiện

Bác xã Nghếch

Việc xảy ra ở đầu làng

HỒI I

CÁI TÝ (*ru em, hát nhắc đi nhắc lại*).

Mẹ em đi chợ đường trong.

Mua em cây mía vừa cong vừa giòn ;

Mẹ em đi chợ đường ngoài.

Mua em cây mía vừa giòn vừa cong.

Mẹ em đi chợ đường trong...

(*Đưa bé trên tay thỉnh thoảng lại oe oe khóc*).

Gõm em tôi ! Khóc mãi ! Nín đi rồi chị mua quà

cho mà ăn. (*Nói chậm từng tiếng giọng ru*) Kia ... cái... Tẹo... nó... đã... đủ... chị... chôn... găm... kia... rồi...

HỒI II

TEO — (*vào*) Tý ơi! ra đang kia chôn găm đi mày!

TÝ — Chôn ở đây cũng được chứ sao! Em tao còn khóc đây này!

TEO — Ở đây đất dẫu lắm chôn không được (*sủa sói vào thằng bé*) Khóc à! Khóc rồi phải nín. Đưa nó đây. Tao làm thế này nó khỏi khóc ngay.

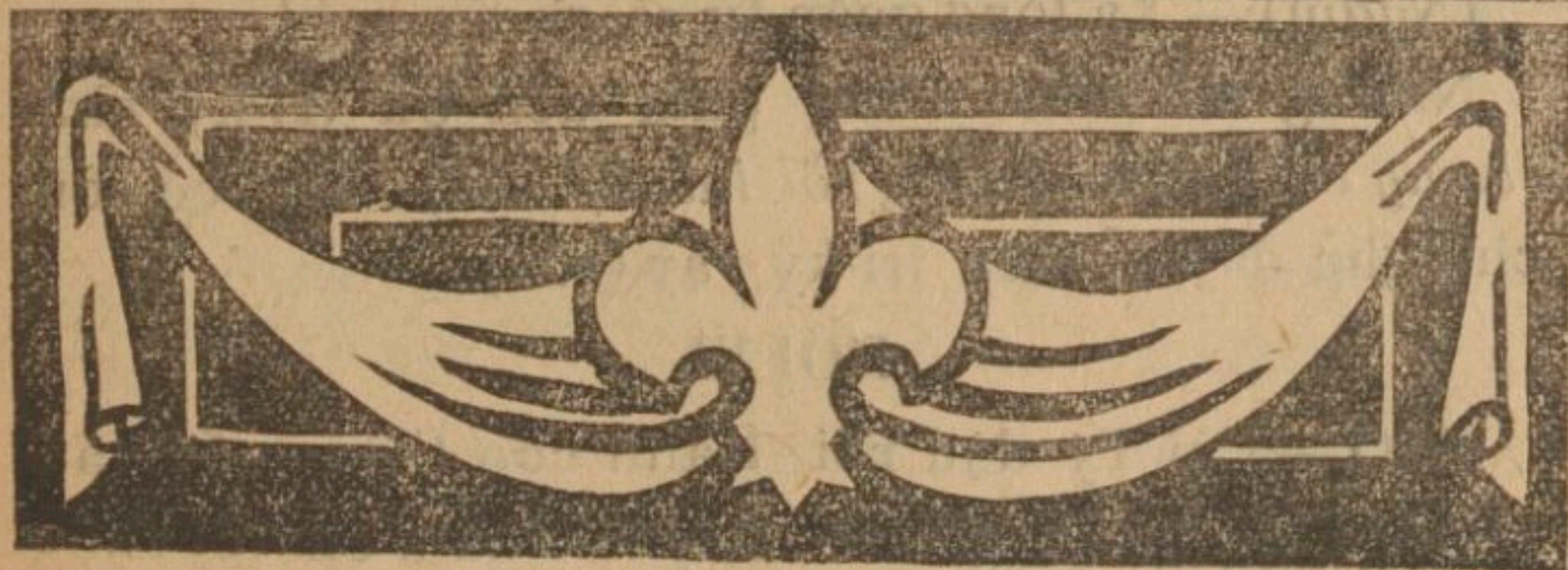
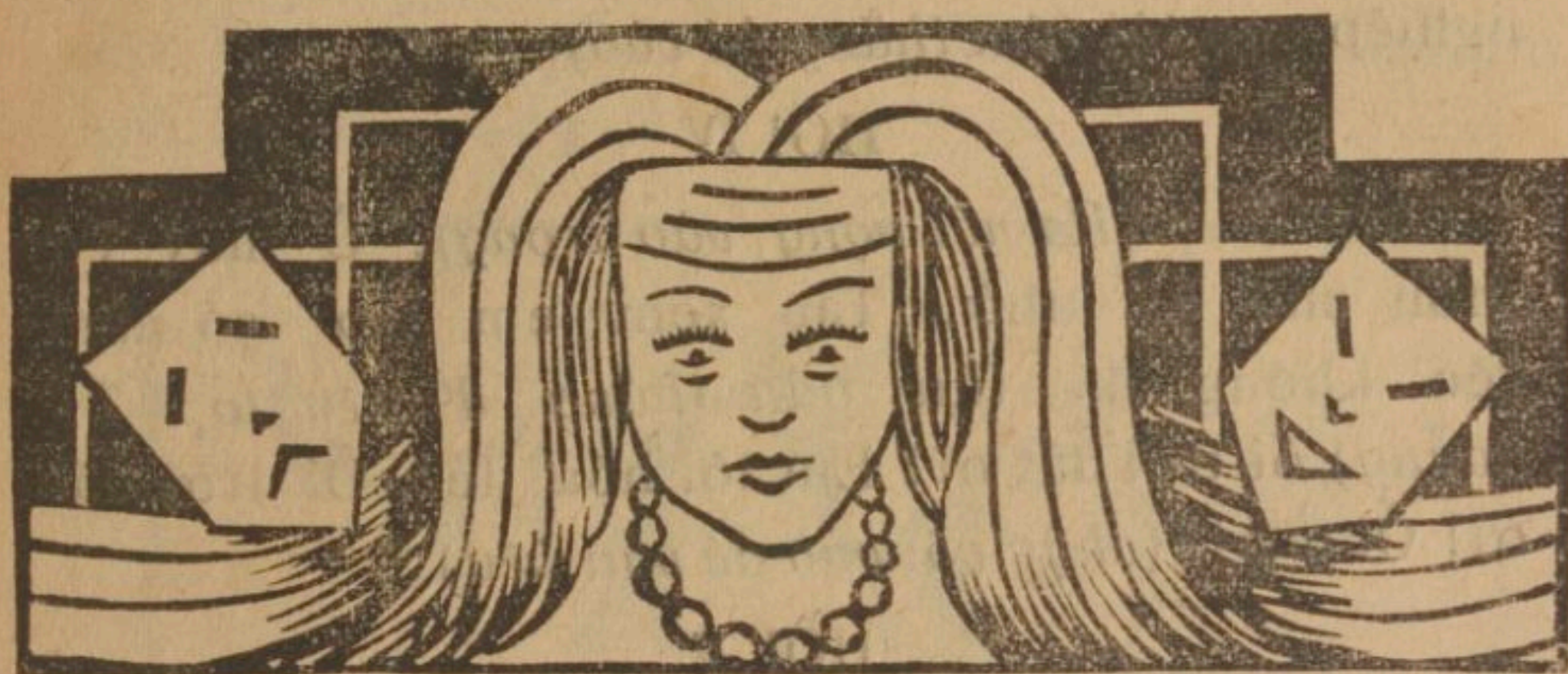
(*Tẹo dằng lấy thằng bé, cúi xuống đặt vào cái thúng, thằng bé khóc to*).

HỒI III

CẢ THIÊN — (*dắt con dê vừa đi nó vừa kêu be be*) Nam mô cứu khổ cứu nạn, đại từ đại bi quan thế âm bồ tát. (*Mắng con dê*) Gõm giống quái này bà lại quật cho một hồi bây giờ, kêu mãi! (*dê kêu*) Bà lại cho một nhát xong đời bây giờ!

(*Nghe tiếng khóc trông thấy cái thúng, chạy lại gần lật cái mẹt đây*).

Chết chửa con nhà ai mà đem bỏ rơi thế này. Giờ ơi thằng bé mồm mồm quá. Thật mình ở hiền gặp lành đương hiểm hoi, giờ phật phù hộ độ chi, cho gặp thằng bé bỏ rơi này thực phúc đức quá. (*con dê lại kêu*) Con quái này mày muốn kêu phải không, bà cho mày kêu một thể. (*Đặt cái thúng không xuống, bỏ con dê vào đây mẹt rồi lại đặt lên*). Thôi thế là thoát nợ, cứ be be mãi, rồi có ai qua lại người ta tha mày đi (*Thằng bé khóc*) Trời ơi! Tội

Thế mà say... (trang 4)

nghiệp con tôi (*ôm thẳng bé vào*).

HỒI IV

CÁI TÝ — (*Ra nói vọng vào trong*). Ừ mày cứ chôn cho kỹ nhớ. Tao xem em tao có nằm yên không đã (*lại gần thùng dê kêu to, TÝ hoảng*) ối trời đất ơi! Em tôi hóa dê! Ới trời đất ơi! Ới u ơi! (*chạy vội vào dê vẫn kêu*).

HỒI V

XÃ NGỄCH — (*vào dắt con chó chốc chốc nó lại cắn gâu gâu. Nói giọng say*). Nam vô tửu như kỳ vô phong. Minh mà không có rượu thì sao lại thấy được giờ đất quay như thế này. Ờ...ờ... thế... mà... mà... mình... say... đó nhỉ (*chó sủa*) Hừ mày cắn mãi à!... Về ông ôm dựa mạn thì tha hồ mà cắn (*Nghe tiếng dê kêu trong thùng nhại*) Be... be... be... Ớ! Hình như có tiếng dê ở đâu ý nhỉ!... (*con chó sủa to, dê càng kêu dữ*)... Hà! Đây rồi! (*lại gần lật nắp thùng*). Thú vị! Rượu tiết dê! thú vị! Anh nào tri-kỷ thế, biết mình hay rượu lại để ngay đồ nhắm giữa đường.

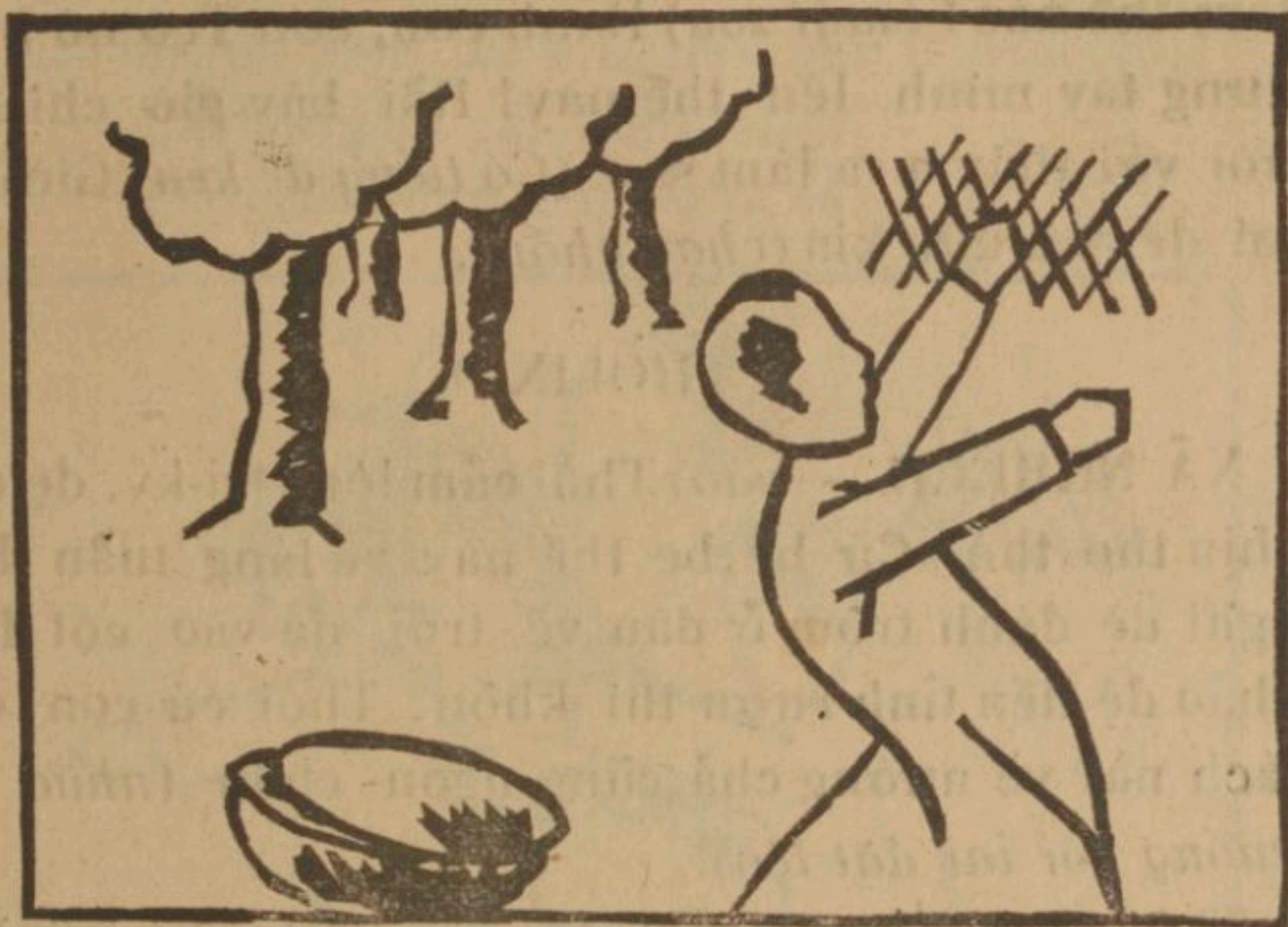
(*Ngâm*) — Tạ lòng quân-tử sá gì của rơi!

Nhưng mà mình cũng phải đền ơn tri-kỷ chứ (*bưng cái thùng xuống rồi lại đặt lên*) Thôi có con chó ghẻ đấy để đền tri-kỷ vậy (*vào*).

HỒI VI

TEO — Cái Tý đâu rồi. Ranh con thua mấy ván không chịu búng, giả về chạy lại thăm em rồi chốn biệt. Bắt được mày ông bảo cho. Ớ mà em nó còn

đây kia nhỉ (lại gần con chó sữa) Ồi trời ơi! em nó
hóa ra chó (chạy vào)

Ồi trời ơi em tội hóa dê... (tr. 4)

HỒI VII

TỶ — (vừa khóc vừa nói) Tao đã bảo nó hóa
dê mà lại.. thì rõ ràng...

TEO — (vào) Rõ ràng nó hóa chó. Tao mở mẹt
ra nó suýt cắn tao, tao lại còn nhầm nữa. Chả tin
mày lại mở mà xem.

TỶ — (mở) Trời ơi! Em ơi! sao em hóa nhiều
thứ thế hử em! (Tỷ khóc to, chó sữa mạnh)

TEO — Thôi khóc cũng vô ích : Mày đứng đây
canh xem em mày nó còn hóa ra những gì nữa, tao
về làng gọi u mày cho. (Tạo vào)

HỒI VII

TÝ — *(vừa khóc vừa nói)* Em ơi! Bây giờ chị biết làm thế nào! *(suýt sủa)* Ranh con, con Tẹo nó búng xưng tay mình lên thế này! Rồi bây giờ chị biết nói với thầy u ra làm sao. *(Có tiếng dè kêu)* Giờ ơi! lại dè nào uĩa kia *(chạy chốn)*.

HỒI IX

XÃ NGHẾCH — *(vào)* Thôi cảm lòng tri-kỷ, đệ đến chịu tho thôi. Cứ be be thế này về làng tuần đình nghi đệ đánh trộm ở đâu về, trời đệ vào cột đình khảo đệ đến tỉnh rượu thì khốn. Thôi cứ con chó rách này về nướng chả cũng ngon chán *(nhắc đồ xuống rồi lại đặt lên)*.

Thôi chào chú cứ nằm đấy mà kêu nhé *(vào)*.

HỒI X

TÝ — Thế là không phải em mình hóa chó, hóa dè. Anh xã này đôi chó lấy dè. Chắc còn người nữa đôi dè lấy em mình đây!

CẢ THIỆN — *(không trông thấy Tý)* Thôi nín đi con, con về ở với mẹ, mẹ thương, mẹ quý. Chả nó bỏ vợ bỏ vất đầu đường sỏ bụi, tội nghiệp thân con, con ngoan, con về với mẹ, gớm con tôi, gớm ..

TÝ — *(vác gậy đánh)* ... Gớm quân mẹ mìn, quân cướp người có bỏ em tao lại không.

CẢ-THIỆN — *(kêu)* Ối, Ối, thôi tôi xin... tôi xin trả em cô.

TÝ *(ôm em)* Trời ơi! Tý nữa nó đồ mất em tôi, chỉ

tại tôi hay chơi bỏ cả em thôi mà. Thôi, chị van, chị lớn chị lấy, chị xin chú, chú nín đi, ạ ời. Từ đây em không dám bỏ em một mình nữa (Ru)

Cái bống là cái bống bình

Thôi cơm cho chín một mình bống ăn...

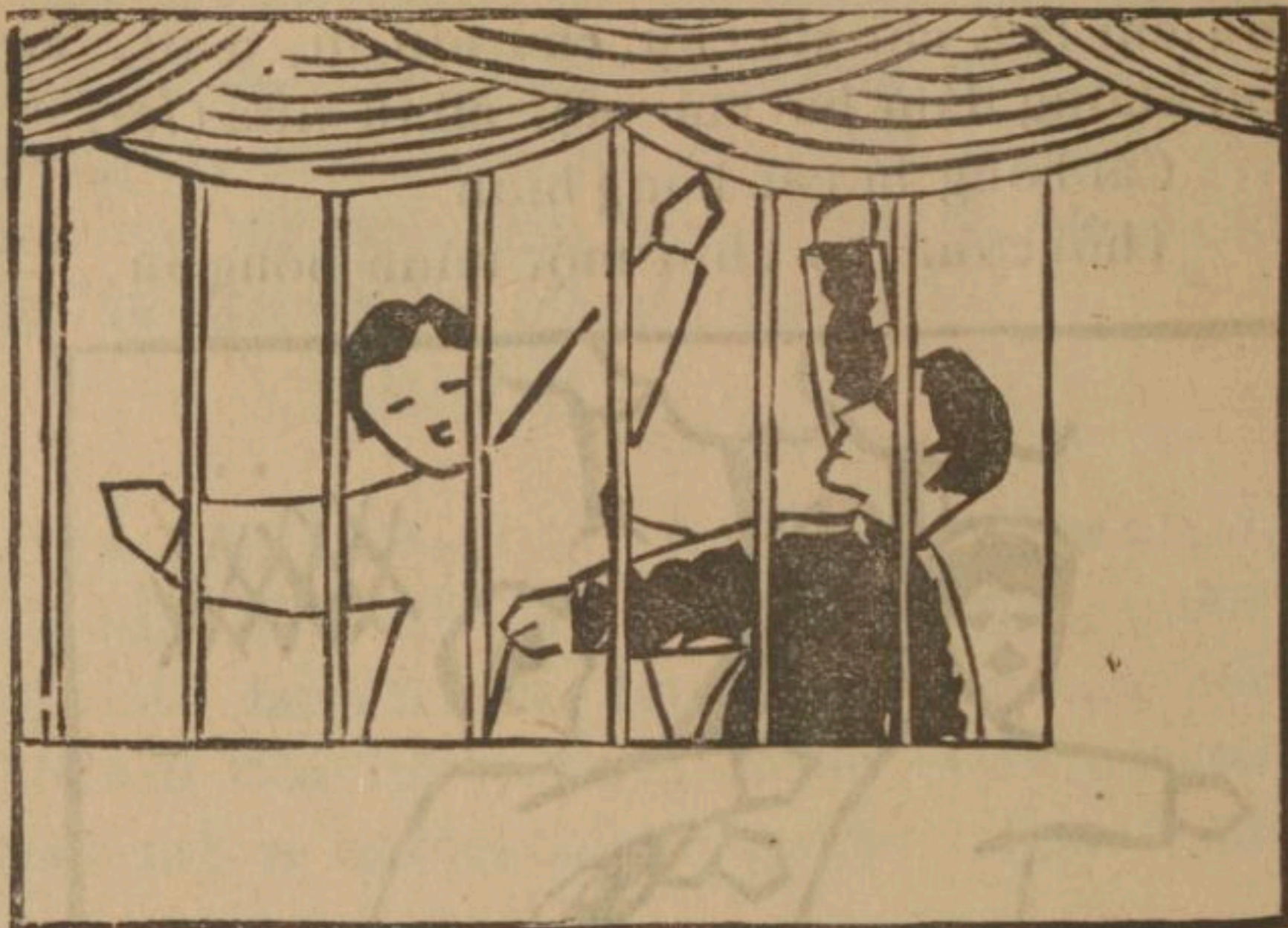
Quản mẹ mìn... (trang 6)

LỜI DẶN

Đồ dùng cần cái thùng và cái mẹt: hoặc làm bằng giấy hay kiếm đồ thật nhỏ. Còn các súc vật thì không cần (không lúc nào cho lên cả) khi nào cần bỏ vào thùng, thì vai chính quay lưng trở ra bung đồ xuống dưới rồi lại đặt lên. Thằng bé con nó làm bằng giấy hay cuộn cái khăn tay.

Đục một lỗ ở đáy thùng. Lúc dê kêu, chó sủa thì thò cái que vào làm động cái mẹt đấy.

Ma ăn vụng

CÁC VAI : Lân : học trò nhỏ
Tý : thằng bé ở

Các hàng phở, kẹo kéo, kem Việt Nam và bún chả
Việc xảy ra trước nhà Lân (một căn nhà có gác
nhưng khuất trên sân khấu), phía trong và phía
ngoài một cửa sổ lớn có chấn song sắt. Bên cạnh
trông thấy một phần cánh cửa ra vào đóng chặt.
Mở màn có tiếng còi thổi từ trong nhà đưa ra, rồi
một cái chổi phát trần đưa đi đưa lại quét chấn
song.

HỒI 1

TÝ (phẩy bụi) — Bà tổ tẻ quá, động ra khỏi cửa
là khóa trái ngay cửa lại giốt hai cậu cháu ở trong
nhà. Lại giao cho mình trăm công nghìn việc. Cái

ông LÂN cũng rõ tẻ cứ ở lý trên gác cấm xuống chơi với mình cho đỡ buồn.

LÂN — (*ở trên gác hỏi vọng xuống*) TÝ ơi TÝ mày nói với ai léo nhéo thế?

TÝ — Nói một mình chứ còn nói với ai nữa. Có xuống chơi với người ta không? Buồn chết đi được đây này.

LÂN — À mày xưng người ta với tao nhớ. Bà về tao mách cho mày.

TÝ — Mách thì mách trả chứ sợ gì. Tôi sẽ kể đủ thứ tội cho mà nghe. Này cạo sứt mặt bàn này, đánh mẻ hai miếng bát này, đuổi con mèo suýt vỡ cái lọ cổ này...

HỒI II

Trong lúc TÝ đang nói thì có hàng bún chả đi qua cổng, đỗ lại trước nhà vừa quạt lò vừa hát (điệu tam biệt)

HÀNG BÚN CHẢ

Giờ tôi qua chân tới đây,
 Ngừng chân chốn này quạt lò cho nóng
 Bún tươi như hoa mùa xuân,
 Gà tơ nước hàng đều được lành ngon.
 Rấm, tiêu cho thêm rồi đây
 Này ai đến mau mà cùng nhau chén.
 Rắc thêm nhiều đây hành hoa,
 Lòng ghi nhớ hàng này mà còn mua.

TÝ (*tự hai tay vào chần song*) Ái chà thơm quá giá mình có tiền ăn thì thích biết bao!

LÂN — (*Vẫn nói vọng từ trên gác xuống*). Này bún

chả quạt cho tôi bốn xu chả với hai xu bún nhỏ.

HÀNG BÚN—(*ngẩng cổ lên*). Vàng có đủ đây rồi nhưng cậu xuống mà ăn chứ.

LÂN—(*giòng một cái đồ con xuống*) Tôi có cách đây rồi... Bác cứ bỏ vào đây cho tôi.

Hàng bún đặt vào đồ một mẹt bún rồi quảy gánh đi vừa đi vừa hát. Lân kéo đồ lên, nhưng Tý đã lấy cái móc đưa mẹt bún vào trong cửa sổ.

HỒI III

LÂN—(*giật mãi cái giây*) Ô sao lại vương thế này!

TÝ—(*vừa ăn vừa nói một mình*) Chà bún ngon thay!

LÂN—(*giật mạnh cái đồ tuột ra*) Và nhấc bổng lên gác) Ô làm sao lại mẹt bún không thế này! (*chạy âm ỉm ở trên gác xuống gõ cửa cầu thang*) Tý, Tý mở cửa mau, mở cửa mau.

TÝ—*chạy vào rồi hai người vừa cãi nhau vừa ra.*

LÂN—Tý! rõ ràng mày ăn vụng của tao.

TÝ—Thực quả không, cậu nghĩ mồm con đây này. (*dơ bụng*). Cậu vỗ bụng con đây này. Nhìn nó lép kệp như quả bóng bẹp hơi.

LÂN—(*Vỗ bụng Tý kêu pùng pá pùng pá pùng*) Thôi được rồi mày cứ liệu hồn mày!

TÝ—Chết chữa dễ mà nó ăn vụng thật đấy cậu à tôi mãi làm chả trông thấy gì.

Lân chạy lên gác.

TÝ—(*nói một mình*) Minh lại phải đóng cửa gác lại mới được (*Tý vào*)

HỒI IV

HÀNG KẸO (*vừa đặt hàng vừa hát*)

Kia hàng kẹo kéo tới đây,
 Mau mau chạy lại cái bày tỹ nhau !
 Lại đây chạy tới xem màu,
 Đường thơm, bột ngát, một màu trắng trong,
 Những ngày nóng nực, oi nồng
 Ăn xu kẹo kéo mát trong mát ngoài ;
 Những ngày dă lạnh lâu giải
 Ăn xu kẹo kéo thấy đời tươi vui,
 Những ngày mưa gió sập sùi.
 Ăn xu kẹo kéo ấm người ấm ta !
 Những người hay đi đường xa,
 Ăn xu kẹo kéo thực là khỏe gân.
 Mau mau chạy tới, mau chân !
 Tí hon mau tới, lại gần tí hon !
 Kẹo tôi vừa rẻo vừa ngon !
 Người gầy ăn tới béo tròn cồi say.
 Những người lười biếng xưa nay
 Ăn vào chăm chỉ suốt ngày thâu đêm
 Những người chân yếu tay mềm.
 Ăn vào khỏe khoắn trâu điên không bằng.
 Những người vụng nói vụng năng,
 Ăn xu kẹo kéo nói bằng tinh khôn.
 Ăn vào một xu kẹo ngon !
 Bốn hôm mùi ở trong mồm chưa đi !
 Kia ai ! ngo ngẩn làm chi !
 Ăn xu kẹo kéo tức thì thì tươi vui !

LÂN -- (*Gọi sề*) Này hàng kẹo kéo (*gọi to*) Tý ơi có ở đây không? (*hỏi to*) Này bác hàng kẹo có trông thấy nó ở đây không?

HÀNG KẸO -- (*thấy Tý ở trong sưa lay*) Không, không có ai cả. Cậu mua mấy xu?

LÂN -- (*giống đồ xuống*). Đây bác bán tòi 2 xu. Kéo thật giải vào, rồi bỏ vào đây. Nhanh lên không có nó ra bây giờ.

Hàng kẹo lấy liền, bỏ kẹo vào đồ rồi đi. LÂN kéo đồ lên lại bị TÝ thò que dính kẹo vào.

HỒI V

TÝ -- Chà kẹo ngon quá! Vừa ngon vừa thơm!

LÂN -- (*nói to*). Thế là nghĩa lý gì! Rõ ràng hàng kẹo vừa bỏ vào đây, mình vừa dứt lên đã biến mất (*chạy âm âm ra cầu thang gọi*) TÝ, TÝ mở cửa mau!

TÝ -- (*vừa ăn vừa nói*) Ngon, ngon! làm gì mà cu cậu nóng thế để yên cho người ta còn nuốt chồi đã chứ, đi đâu mà vội thế (*thấy Lân quát to vội chạy vào*) Nào thì mở.

Hai người vừa đi vừa cãi nhau.

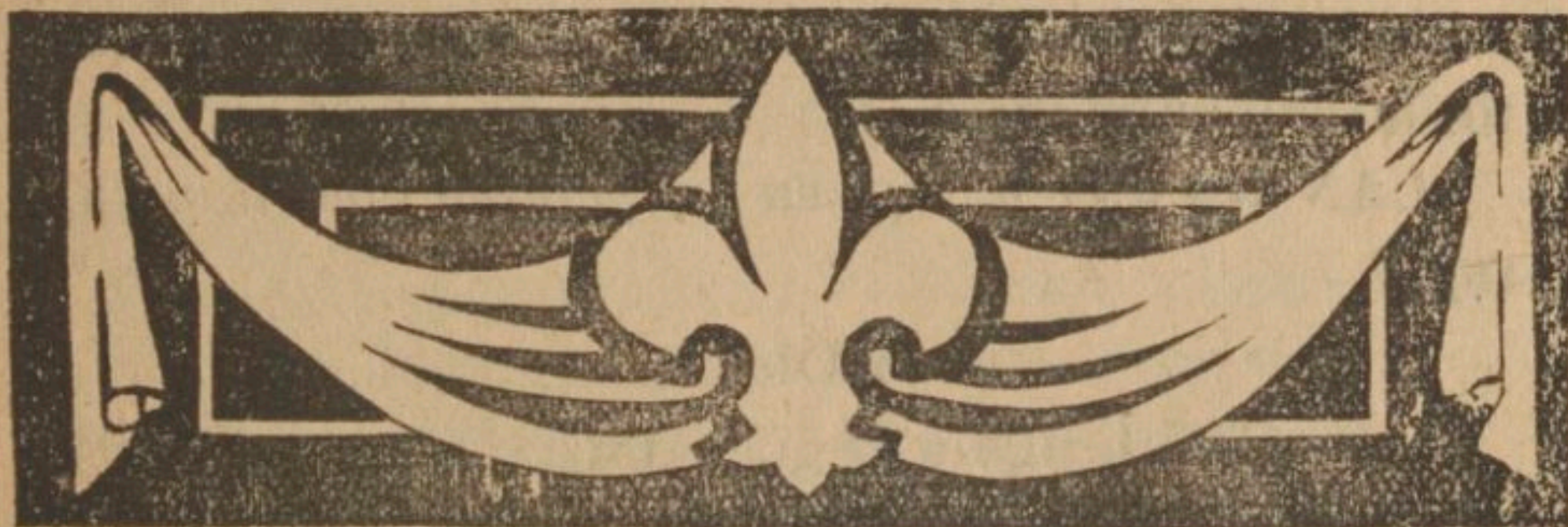
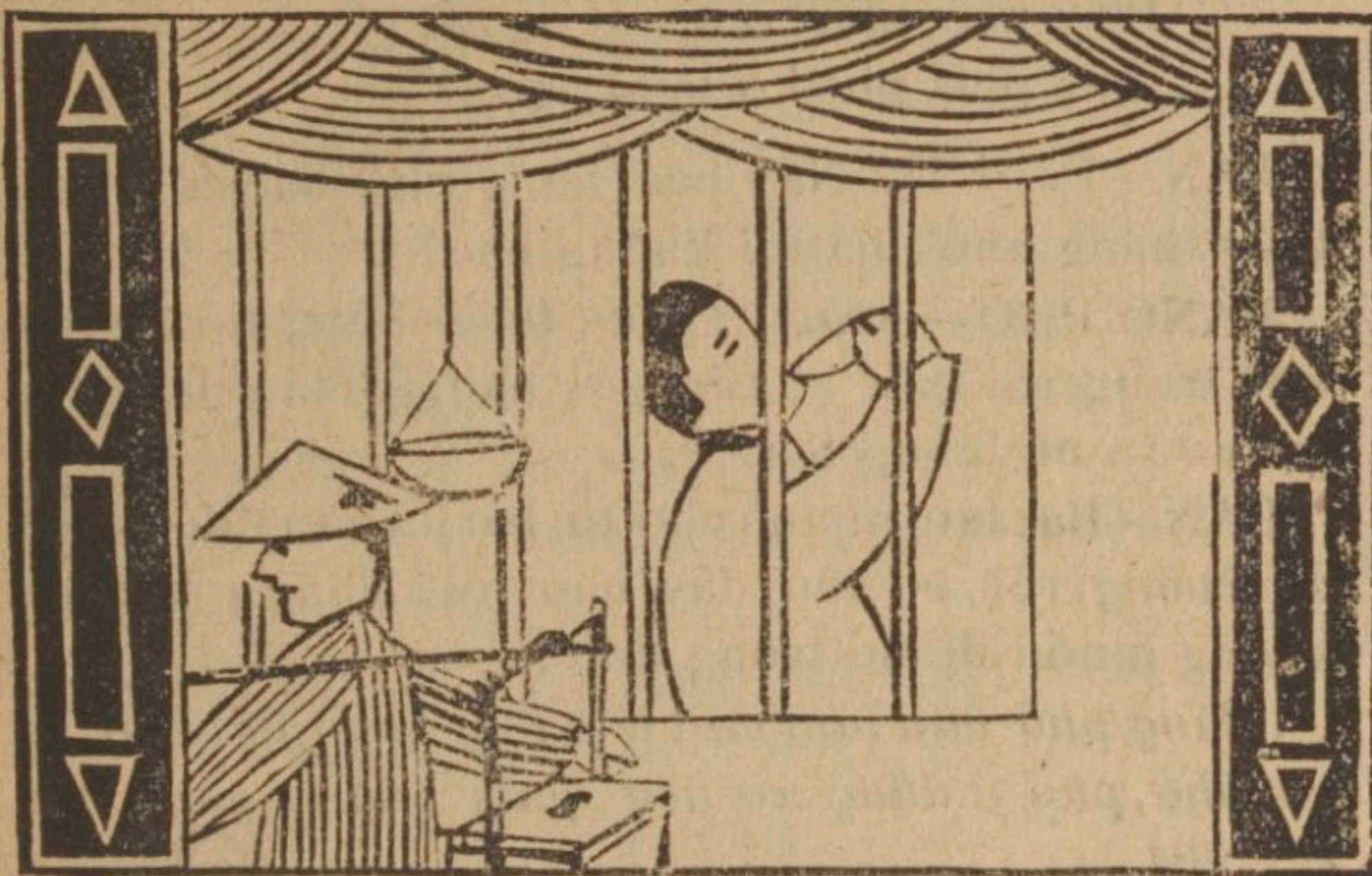
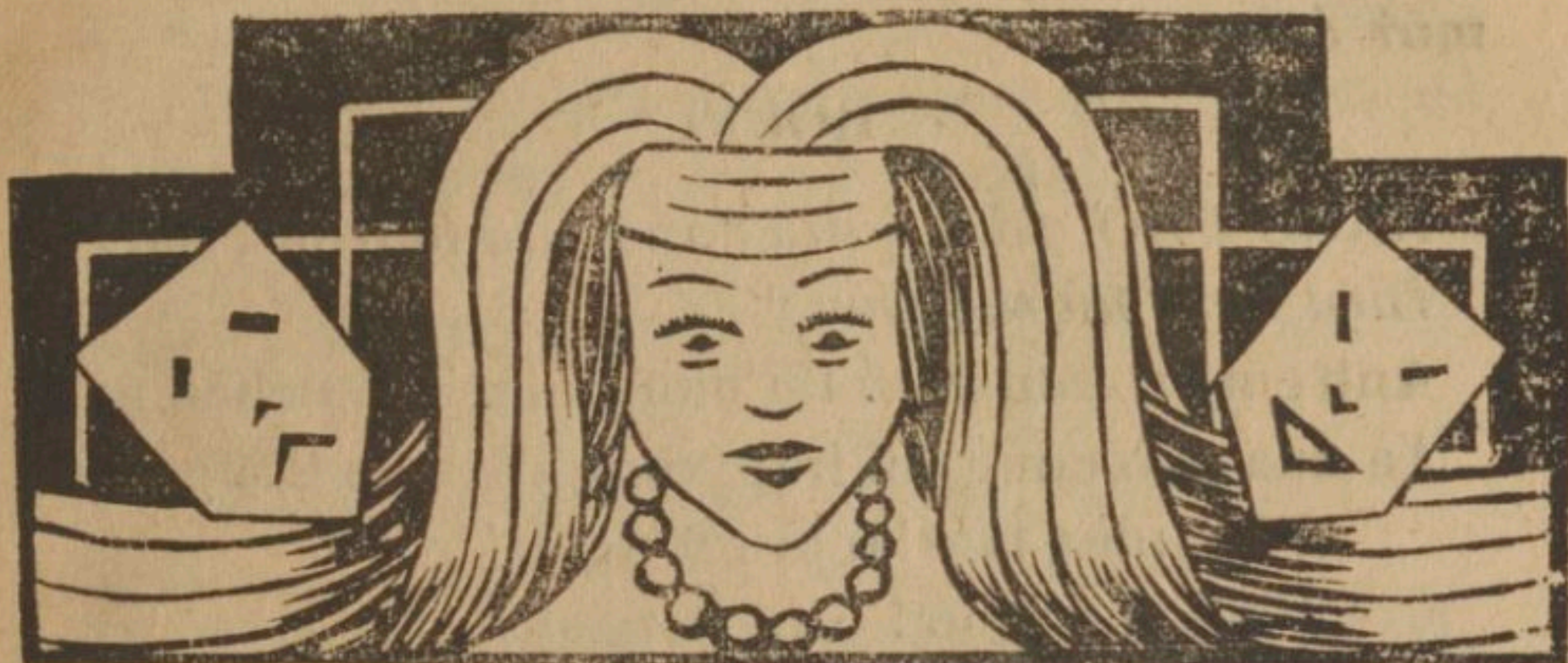
TÝ -- Sao cậu cứ đồ mãi cho tôi. Tôi ở trong nhà tôi biết đâu cậu mua bán cái gì mà tôi ăn vụng.

LÂN -- Rõ ràng mày, chỉ có mày!

TÝ -- Tôi có ăn thì ngửi mồm phải thơm chứ bụng phải đầy chứ lẹp kẹp thế này ư!

LÂN -- (*ngửi mồm Tý và vỗ bụng pùng pá pùng pá pùng*) Thế thì tức thật! (*Đi lên gác*)

TÝ -- (*nói theo*). Dễ thường ma nó ăn vụng thật đấy cậu ạ (*nói một mình*) mình lại phải đóng cửa gác lại

Cậu ăn xong cứ để bát đây... (trang 14)

mới được.

HỘI VI

HÀNG PHỞ (*đặt gánh hàng vừa làm vừa hát*)
Điệu vui Thương-Đào

Anh em ơi! làm mau tái nạm cùng nhau chén nào!

Ta đua vui, cùng thi húp xong rồi cao tiếng gào:

Phở phở phở! ô là rất ngon!

Phở phở phở! ô la là ngon!

Phở phở phở! ô là rất ngon!

Phở phở phở! ô la là ngon!

LÂN—Tý ơi Tý! Này bác hàng phở bác có trông thấy thằng nhỏ nhà tôi không bác?

HÀNG PHỞ — (*thấy Tý sủa tay*) Không nó đi vào nhà trong rồi cậu ạ. Cậu soi phở, để tôi làm rồi gọi nó ra nó mang lên.

LÂN — Bác làm nhanh cho tôi bát tái nạm (*dòng cái đồ xuống*) rồi bỏ vào đây cho tôi. Nhanh lên tôi không muốn để nó trông thấy.

(*Hàng phở vừa làm vừa hát, làm xong nghe tiếng gọi phở, phở ở đằng xa liền quảy quang gánh nói với lại*)

HÀNG PHỞ — Cậu ăn xong cứ để bát dĩa chốc nữa tôi lại lấy cũng được.

(*LÂN kéo đồ lên, Tý kêu vào nghiêng bát húp sùm sụp.*)

HỘI VII

LÂN—Thế là nghĩa lý gì, lần nào kéo lên, lần nào cũng mắc. Thôi lại thằng òn con chứ gì. (*gõ cửa cầu thang ầm ầm và gọi*)

TÝ — (*nói một mình*) Yên để người ta còn ăn nốt đã chứ (*nói to*). Gớm làm gì mà ầm ỹ lên thế, có để yên tôi làm không có bà về bà đánh cậu chịu hộ cho tôi nhớ.

LÂN — Mày có mở cửa không thì mày chết bây giờ!

TÝ — (*chùi mồm*) Nào mở! (*chạy vào mở*)

LÂN — (*chạy vào*) Chính mày ăn của tao.

TÝ — Nhảm nào tôi mãi đánh xanh nôi dưới bếp có biết cậu mua gì đâu mà ăn.

LÂN — (*kéo cái đồ vào*) Đây này bát phở tao vừa mua đã bị húp sạch.

TÝ — Ma đấy chứ người đâu lại ăn chóng thế được.

LÂN — Chính mày. Cởi áo xem nào. Đây này bụng mày phùng to lên đây này. Thôi chính rồi (*gõ vào bụng phùng pá phùng pá phùng*)

TÝ (*vùng vù chạy vào nhà trong*) Thôi cậu để tôi làm đừng trẻ con nữa.

LÂN (*đi lên gác*) — Thằng ranh con tao bắt được quả tang thì mày rờ cái hồn mày.

Hồi VIII

TÝ — (*nói to*) Cậu Lân ơi! bà sắp về đấy liệu học cho to lên. Tôi còn vào bếp đánh nốt mấy cái nôi đây.

LÂN — (*vừa học vừa trả lời*) Ừ được rồi nhớ nghe chuông ra mở cửa, tao còn bận học nghe chưa.

TÝ — (*cầm chổi phủi bụi*) Gớm lười như hủi, thế mà lúc bà cụ gần về ra dáng ta chăm chỉ lắm.

HÀNG KEM (*vừa đi vừa hát. Điện Frère Jacques*)

Này kem nhất đời !
 Vừa hôm bức trời.
 Vừa thơm ngát
 Vừa thơm mát ;
 Ai đẩy mau ra đây cùng
 Mua ít que cho nhau dùng.
 Sơi cùng sơi.
 Sau rồi chơi.

LÂN— (*im tiếng học*). À hàng kem (*Nói to*). Này hàng kem, một cái đậu xanh nhỏ, bỏ vào đây (*giống cái đồ xuống*)

Hàng kem bỏ một que kem vào đồ rồi đi. Lân vừa kéo lên lại bị Tý kéo vào lấy mất.

LÂN— Lần này chính mày rồi. Mày chết với tao Tý ơi (*chạy ầm ầm trên gác xuống*)

TÝ — (*nuốt vội que kem và hát*)

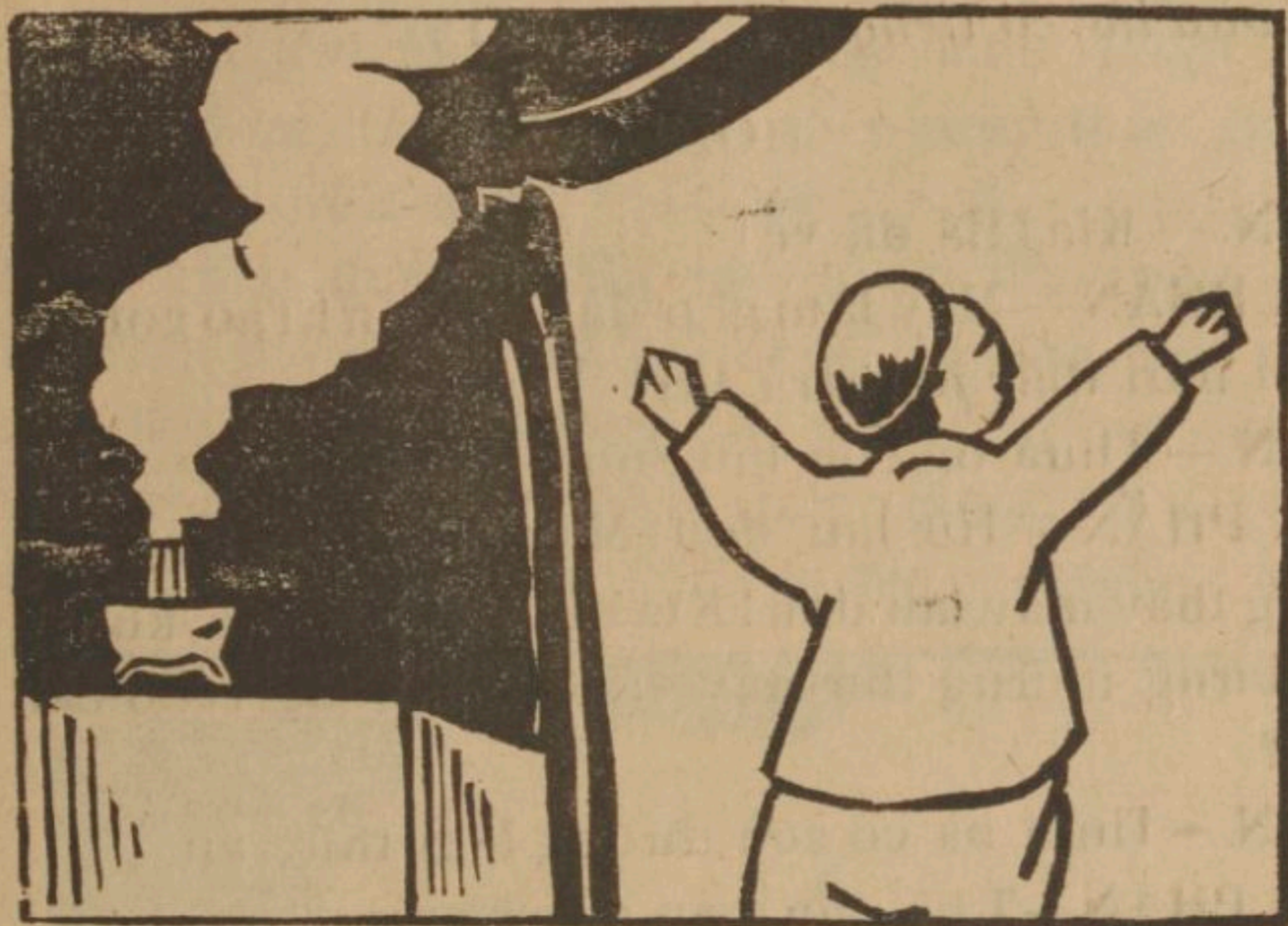
Này kem nhất đời.,.

LÂN— Thằng này ăn vụng, thằng này ăn vụng mày trả tao tiền bún chả, tiền kẹo-kéo, tiền phở tiền kem đây không có mày chết bây giờ.

TÝ — (*phanh áo ra*). Đây cậu xem tôi ăn của cậu bao giờ. Tôi vừa đánh rồi xong ra đứng đợi đón bà thì cậu xuống đánh tôi. Được rồi bà về tôi sẽ mách bà cho. (*Bỗng rung ôm bụng kêu*) ôi trời ơi, ! đau bụng quá, ọ, ọ, ọ..... (*nón ầm ỹ*)

LÂN — (*cúi xuống nhìn*) Đích rồi, Đây là phở, đây là bún, đây là kẹo đây là kem chưa tiêu (*đánh Tý*) đáng kiếp thằng ăn vụng này, đáng kiếp !

CÁI HÒM LINH THIÊNG

Bà Phán, Ông Phán
CÁC VAI : *Cô Lan, Cậu Tân*
Con Sen.

*Cảnh nhà ông Phán. Vật cần thiết :
một cái hòm chắt một lư hương.*

HỒI I

Con sen đương cầm chổi phát trần phầy bụi.

CON SEN — Gớm mới ba hôm mà bụi đã ngập lên thế này. Hôm nay mình không quét, bà cố về phải biết. (*phẩy đến cái hòm*). Mà cả cái hòm này nữa, cũng đầy những bụi. Chả biết quý hóa gì mà để ngay cạnh phòng khách thế này ! (*đập mạnh vào cái hòm*) Này quý này, này hóa này ! (*lắng tai nghe*) Hừ có tiếng cạch xe, dễ thường bà cụ về rồi chắc?

Biết mà, hôm nay mình phải lau dọn ngay (*chạy ra cửa, vừa lúc có tiếng gọi : Sen ơi !*)

HỒI II

SEN — Kia ! Bà đã về !

BÀ PHÁN — Mà làm gì ở đâu thế Sen ! Tao gọi ầm ỹ mãi mới thấy mày trả lời.

SEN — Thưa bà con lau dọn bàn ghế ạ.

BÀ PHÁN — Hừ lau dọn ! Mấy hôm tao vắng nhà không thấy mày lau dọn ! Kia đừng ý ra đấy à, không biết bưng những thứ này vào nữa phổng ? Cô Lan đâu ?

SEN — Thưa bà cô con đang làm thức ăn.

BÀ PHÁN — Thế cậu Lan đã về chưa ?

SEN — Thưa bà cậu còn chưa về.

BÀ PHÁN — Ừ nhỉ, mới có 10 giờ 15, còn sớm chán. Nay, Sen mở hòm ra bà dấu thứ này, chốc nữa cho cô cậu mày mừng một thể. (*Sen mở hòm, bà Phán dấu một bọc vào rồi đóng lại*). Thôi nhớ mày ở nhà cô Lan có hỏi bảo bà lên phố tí nữa bà về nhớ. Dặn cô nhớ thôi cơm cho bà nữa đấy.

SEN — Thưa bà vâng.

BÀ PHÁN — (*bước ra còn quay trở lại*). Thế nào bà cụ Đồng có cho người lại gọi...

SEN — Thưa bà không có ai hỏi cả.

BÀ PHÁN — Thôi được (*bà Phán vào*).

HỒI III

SEN — (*Đóng cửa quay vào phẩy bụi*.) May quá còn đây những bụi. Giá mà bà cố không bần thì

phải biết, mình được vài cái cũng. Mà không biết bận gì mà vội vàng thế nhỉ. Dáng chừng lại có người nhà kêu khẩn gì hẳn. (*chợt nhìn lại cái hòm*) Ơ ! không biết có những thức gì dẫu trong này nữa đây. Lại oản chuối, cơm nắm, bánh khảo như mọi lần chứ gì mà dẫu mãi. Hay là mình mở ra thó vài quả chuối ăn lúc này cũng hay đấy, (*nặng nắp hòm*). Ái chà kỹ lưỡng quá, lại khóa nữa cơ đây. Khóa à (*nặng mạnh chợt ngừng tay lắng tai trong hòm có tiếng kêu : « Nghe...e...e*

Tẩu lạy Đức Ngài... (trang 22)

SEN — (*rất mình*) Ơ !

— Nghe e...e...e...

Sen hoảng hốt cùng lúc trong nhà có tiếng gọi Sen !

SEN — (*cố nặng*) Cái gì thế này ?

— Nghe e...e...e... (*Sen vùng đứng lên cùng*

lúc có tiếng : Sen !)

HỒI IV

LAN — (thò đầu ra) Mày làm gì thế Sen mà tao gọi khản cả cổ không thấy thưa.

SEN : — Thưa cô...

LAN : — Kia mày làm sao thế ? ma bắt đấy à mà run lẩy bẩy thế kia.

SEN — Thưa cô...thưa...ra...cô...

LAN — Thưa mới gửi gì, có nhanh lên không có cháy mất cả món chả của tao bây giờ.

SEN — Thưa...cô...cái hòm.

LAN (bước vào) — Cái hòm nào? con khỉ, hành để đâu, hết rồi sao không bảo. Có nhanh lên không, lúng túng mãi cái hòm làm sao?

SEN — Cái hòm có ma ạ.

LAN — Lão nào làm gì có ma ở trong nhà này. Mày trông chỗ nào bà cũng dán bùa, dán dấu. Này dấu đèn Ngọc-Son, dấu đức Thánh Linh-Lang dấu ngài Độc-Cước, dấu Đức Thánh Trần...còn ma nào dám vào nữa.

SEN — Thưa cô vâng!

LÂN — Thế sao vừa rồi mày lại bảo có ma!

SEN — Thưa cô bà con...

LÂN (cười) — À bà đã đi lễ chùa Hương về, có lộc thánh bỏ trong ấy mày định chạm vào, nên bị thánh, quở chứ gì?

SEN — Thưa cô vâng.

LAN — Thế mới đáng kiếp quân ăn vụng! Thôi xuống bếp trông cho tao mấy gấp chảo đi (*Sen vào*).

HỒI V

LAN — (*lại gần hòm*) Nào xem me tôi có lộc thánh gì nào. Minh phải vớ vài quả mơ mới được (*Mơ nấp hòm rất nầy mình*).

— Nghe e...e...e...

LAN: — Ở kia (*cổ này lại rất mình*).

— Nghe..e...e...

HỒI VI

TÂN — Làm sao thế chị Lan?

LAN (*quay lại*)—Này em, me bỏ cái gì vào trong này, chạm đến là nó kêu ầm lên, chị sợ quá.

TÂN— (*bỏ cặp sách*)—Nào xem cái gì nào... (*lại gần*) Ừ ừ thơm sức những bụi bánh khảo. Dáng lại lộc thánh của me hẳn (*này nấp hòm rất nầy mình*).

-- Nghe...e...e...

Có tiếng Sen gọi trong nhà — Cô ơi! Cô ơi! mau lên cháy cả rồi.

LAN (*vừa chạy vào vừa nói*) — Em ở đấy nhá, chị vào xem con ranh nó gọi gì.

HỒI VII

TÂN — Thế là nghĩa lý quái gì? (*lại gần dấy nấp hòm lại rất nầy mình*).

— Nghe...e...e...

TÂN (*lùi ra lấy cái gậy thật dài gõ cộc cộc vào hòm*) Minh phải khôn mới được. (*rất nầy mình*)

— Nghe...e...e...

HỒI VIII

SEN (*ra*) — Thôi cậu ơi ! đừng nghịch nữa ! ngài linh lắm đấy, đừng chạm vào mà gỡ không được đâu !

TÂN — (*nặng hòm*) Linh à ! (*rất nầy mình*).

— Nghe....e....e....

SEN — (*chấp tay vái*) Tấu lạy ngài ngài tối linh. (*dón dên lại gần*)

— Nghe....e....e....

TÂN (*vùng vằng giậy*) — Thôi mày ở nhà, tao còn đi đánh bi đây, Chi nó đợi ngoài kia (*Tân vào*)

HỒI IX

SEN — (*chạy vào bưng bát bình hương*) khởi nghi ngút đặt trên mặt hòm) Tấu lạy đức ngài, đức ngài tối linh (*dón dên lại đặt tay vào hòm, rất mình*).

— nghe.....e.....e

SEN — Tấu lạy ngài, ngài sinh phúc xá tội, ngài ra ân ban lộc cho chúng con (*đặt tay vào hòm lại rất mình*)

— Nghe.....e.....e.....

HỒI X

BÀ PHÁN — (*mở cửa vào con sen vẫn đương quỳ khẩn không đề ý*) Sen mày làm gì thế hư ?

SEN Tấu lạy bà, đức ngài tối linh.

BÀ PHÁN : Kia (Sen mày làm gì thế ?

BÀ PHÁN (*lại gần nhắc tay Sen rất nầy mình*).

— Nghe.....e.....e.....

SEN. — Tấu lạy ngài đức ngài tối linh.

BÀ PHÁN (*hoảng sợ quỳ xuống cạnh Sen, khẩn*)
A di đà Phật, lạy thánh vạn bái, đức ngài tối linh
(*bỗng rột nẩy mình*)

-- Nghe.....e.....e.....

(*Có tiếng Lan gọi Sen trong nhà, Sen vùng giậy*
chạy vào)

HỒI XI

BÀ PHÁN — Con căn rơm căn cỏ lạy thánh vạn
bái, tứ phủ công đồng vạn thánh chí linh, ngài hiển
hiện về, ban phúc, ban đức, ban tài, ban lộc cho
chúng con (*chạm vào nắp hòm giật bắn người*)

— Nghe e...e...

HỒI XII

ÔNG PHÁN — (*Vừa bước vào vừa nói*) Thằng
quái về từ 10 giờ rưỡi mà bây giờ còn đánh bi đánh
đáo ở đầu phố. Bà mẹ thì chỉ nay chùa mãi chiến
chả trông nom gì cửa nhà con cái cả (*Chợt trông*
thấy bà Phán). Kìa cái gì thế kia?

BÀ PHÁN : Lạy thánh vạn bái, đức ngài tối linh.

ÔNG PHÁN — (*lại gần*) Bà làm gì thế? (*chạm*
tay vào hòm rột bắn mình)

--- Nghe.....e.....e.....

BÀ PHÁN — Tầu lạy ngài, đức ngài tối linh (*cùng*
lúc ấy, cậu Tân cửa ngoài cô Lan và cô sen ở cửa
trong cùng ra đứng xếp hàng ở đằng sau)

ÔNG PHÁN — cái gì thế nhỉ (*gõ mạnh vào hòm*.
Tất cả cùng rột bắn mình).

--- Nghe.....e.....e.....

BÀ PHÁN — Tầu lạy đức ngài, đức ngài tối linh,

ÔNG PHÁN — Đâu chìa khóa đâu? (mở nắp hòm
lôi trong đó một con mèo ra) Đây rồi.

— Nghe e...e...

BÀ PHÁN : (cúi đầu không trông thấy).

Tấu lậy ngài tối linh

Lời dẫn

— Ở đoạn cuối, khi bà Phán đương lễ thì các con
(Cận Tân cô Lan) và con Sen, cùng vào, chỗ này
cần một người phụ giúp việc; nếu không có thể lấy
que đưa dần lên cũng được.

SÁCH HOA XUÂN

Loại sách giải trí có ích của Tuổi-Trẻ

Đã có bán :

- 1 — Một đêm trong rừng thẳm
- 2 — Cậu bé Làng Ưng
- 3 — Sóng gió
- 4 — Hộp sữa đồ
- 5 — Gan trắng sẫm
- 6 — Cô bé quay tơ
- 7 — Mồ côi
- 8 — Truyện con Thỏ
- 9 — Mối tử-thù
- 10 — Vui chơi ca mùa
- 11 — Thầy cai Tò-lăng-Đít
- 12 — Lam-sơn họp mặt
- 13 — Ba con chim
- 14 — Cái sắc biến hình
- 15 — Abibaba
- 16 — Lòng trẻ
- 17 — Vua bà
- 18 — Trò quỷ thuật
- 19 — Ông bụt chùa vàng
- 20 — Mười nàng tiên
- 21 — Hàm thực
- 22 — Cù không cười
- 23 — Đứa bé bỏ rơi

Giá mỗi cuốn : 0\$06

Sách Hoa Xuân

14. Phố Blockhaus Nord — Hanoi

Giải trí Đoán tiếng

Một màu tấm lối vô cùng
Pha Huyền thấy đôi sáng chưng cả nhà
Vội vàng đội nón đi ra
Đèn nơi thờ thánh để mà cầu yên.
Là tiếng gì ?

Đoán câu

BÉ		BÉ	NGOAN		NGOAN
BÉ BÉ		BÉ BÉ	NGOAN NGOAN		NGOAN NGOAN
BÉ	BÉ	BÉ	BÉ	NGOAN NGOAN NGOAN	NGOAN
BÉ		BÉ	NGOAN	NGOAN	NGOAN
BÉ		BÉ	NGOAN		NGOAN
BÉ		BÉ	NGOAN		NGOAN
BÉ		BÉ	NGOAN		NGOAN
BÉ		BÉ	NGOAN		NGOAN

Là câu gì ?

Trả lời kỳ trước

Đoán tiếng

D A O

A O

Á O

Thêm dấu

Trong trại trước trường trai tráng trồng
tre tri trít

KỶ SAU :

quyển thứ 24 : THẠCH SANH